

reja le, če se z bikom pravilno ravna, in je v izrednih slučajih bik tudi do 15 leta poraben.

Zgodnja turška detelja ali inkarnatka. Poleg mešanice, kosmate grašice in ozimne rži, ki dajeta zgodnjo pičo spomladi, lahko priporočamo, kot drugo zimsko rastlino, ki sponuja na spomlad dobro pičo, vlečo (tudi turško) deteljo ali inkarnatko, posebno neko vrsto nje, zvano zgodnja švedska rožnata detelja. Zlasti ta rožna detelja daje krmo, ki jo ima živina rada in to zgodaj spomladi, tedaj v času, ko je za krmo sploh najbolj trda, tako je mogoče zimsko suho krmljenje vsaj za en teden preje nadomestiti s zelenim krmljenjem. Tudi je gojitev te detelje vrlo lahka in priročna, tako dajo lahko pridelujemo kot strniščno rastlino, saj nje ni treba nič spreminjati kmetijskega koloženja. Slednjič ta detelja tudi zemljo še obogatuje; saj vemo vsi, da metuljnice (in k tem spadajo detelje) vlečejo iz zraka nase obilno dušika, ki ga prelevljajo kot hrano v svoje telo in pustijo po košnji potem precejšnjo množino dušika v zemlji. Kar za zimo zemljo, ni rožnata detelja preveč izbirčna. Ne vspeva dobro le v preveč apneni, dalje v zelo mokri in pa v taki zemlji, katero po zimi mraz prehudo ohlajava, ker v taki zemlji preveč rastlinic pozebe. Zato pa v dobri glinasti in globoki zemlji daje največji pridelek. Splošno vspeva dobro v dobri črni ali ječmenovi zemlji. Zemljo je treba dobro pognojiti. Rožnata detelja se seje meseca septembra ali v začetku oktobra. Treba tudi pripomniti, da rožnata detelja ne ljubi pri setvi zrahljane zemlje, zato je dobro jo povaljati z valjarjem; to je jeden prvih pogojev za dober uspeh. Da seme raje vzkali, naj se seje po dežju, ali pred pričakovanim dežjem. Razsejano seme se zavleče in nato povalja. Inkarnatna detelja se seje v začetku meseca maja in sicer pred cvetenjem ali med cvetenjem, zakaj po odcvetenju je kmalu iz sočnatih prejšnjih bilk sam les. Le tako, kot tu omenjeno — saj kot strniščna rastlina — sejana rožnata detelja daje dobiček, ne pa kot glavna rastlina in gotovo ne v slabi peščeni zemlji — kakor se včasih vidi po naših krajih, da si s tem že naprej zagotovi pravico do poznejšega tarnanja, češ; rdeča detelja neče pa rasti. Kmetje poskusite enkrat s to deteljo. Seme se dobi v saki večji trgovini. „Štajerc“ pozve rad, če se dobi seme, priložiti je za odgovor znamka (marka)!

Pri večerji v farovžu.

Kaj mislite, — snoči sem jedel purana, Pri mastni večerji sem v farovžu bil, In sedel sem zraven gospoda kaplana, A vince pa staro in sladko sem pil.

In ko so se lica nam nekaj razgrele, Purana so bile že same kosti, Še enkrat so kupice glasno donele, Potem pa pobožno smo — molčali vsi!

Zdaj župnik se hitro malo odkašlja, — „Gospodje predragi!“ takó je dejal,

„Res družba vesela se tukaj je znašla, Sam Bog nam purana tega je dal!

A vendar pa bode pomisliti treba, Da pride volitve razburjeni čas, Ko prišel sem včeraj domov od pogreba, Sem z Marburga dobil žalosten glas!

Premalo da delam takó se mi piše, A vendar že nisem teden dni spal, Kaplan je že hodil od hiše do hiše, In glasov že dosti je skupaj nabral.

In Mica je naša tudi prosila Pri vsaki „tetrici“ za tiho pomoč, Povsod je najboljšo obljubo dobila, Saj dosti tetricnih v fari je koč!

Le — tistih ne morem za nas pridobiti, Katerim oči je „Štajerc“ odprl! Kaj hudega zna se iz tega še sklit, Znabiti napredni še — kmet bo prodr!

Potem bo za farovž huda se pela, Puranov si pekli ne bomo več, In to je, kar grozne misli mi dela, Še sladko to vince meni ni všeč!“

„Ne bode!“ tako je kaplanček zakričal, „Saj kmetje so — trepasti vsi, Ne bode! o tem sem dobro prepričan, Ker bedasti kmet se nas preveč — boji!

Spominjamo lahko ga pekla in toče, Pomagalo to je vedno do zdaj, In v pekl, in v pekl, tam doli je vroče, A kmetič želi si nebeški le raj!

Večerjali bomo zopet purane, Ker to so nebesa odločila nam, Bog živi vse dohtare, živi kaplane! — A kmet pa nadležni živi se naj — sam!

Poslano.

Leskovec: Klerikalni „častni občan“ Stoklas — ne boj se, da smo ti prizanesli in te pozabili, saj prideš na vrsto! Ali veš, kako si moral oditi od enega prejšnjih občinskih odbornikov, katerega si hotel prisiliti, da ti potrdi, da je on vedel, kaj je podpisal, ko so te imenovali za častnega občana? Ljubi „Štajerc“ le malo potrpljenja še, in svet bode tega „častnega občana“ videl v pravi luči! Varničan.

Pisma uredništva.

Sao Pavlo, Amerika. Gospa A. B.! Vprašali smo že g. J. I-a v Šošanju, in toraj čakamo odgovora, ker „Štajercu“ ni za kajho! Srčen pozdrav!

I. R. Chislon. Prosimo za daljši dopis, potem bomo porabili z novim tudi zadnjega. Enega smo porabili. Pozdrav! **Kapelčan.** Brez podpisa v — koš!

Boletina. En dopis smo porabili danes, drugi pride pri priložnosti! Hvala!

Dobje. Ni mogoče! Pozdrav!

Iz Šmartna v Rožni dolini. Bodemo porabili po volitvah!